

ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 5ης Ιουλίου 2004

σχετικά με το Πρόγραμμα Σύγκλισης της Ουγγαρίας για την περίοδο 2004-2008

(2004/C 320/06)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1466/97 του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 1997, για την ενίσχυση της εποπτείας της δημοσιονομικής κατάστασης και την εποπτεία και το συντονισμό των οικονομικών πολιτικών⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 9 παράγραφος 2,

τη σύσταση της Επιτροπής,

Έπειτα από διαβουλεύσεις με την Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΓΝΩΜΗ:

Στις 5 Ιουλίου 2004 το Συμβούλιο εξέτασε το πρόγραμμα σύγκλισης της Ουγγαρίας που καλύπτει την περίοδο 2004 έως 2008. Το πρόγραμμα είναι σε γενικές γραμμές σύμφωνο με τις απαιτήσεις του αναθεωρημένου «κώδικα δεοντολογίας για το περιεχόμενο και τη μορφή των προγραμμάτων σταθερότητας και σύγκλισης».

Η δημοσιονομική στρατηγική στην οποία στηρίζεται το πρόγραμμα αποσκοπεί στη μείωση του ελλείμματος της γενικής κυβέρνησης σε ποσοστό χαμηλότερο του 3 % του ΑΕΠ μέχρι το 2008, περιορίζοντας ταυτόχρονα τη βαρύτητα του δημόσιου τομέα στην οικονομία. Για τον σκοπό αυτό το πρόγραμμα προβλέπει την εντατικοποίηση των προσπάθειών εξυγίανσης στην αρχή της περιόδου που καλύπτει το πρόγραμμα, έτσι ώστε το δημόσιο έλλειμμα να μειωθεί από 5,9 % του ΑΕΠ το 2003 σε 4,6 % του ΑΕΠ το 2004, ακολουθώντας στη συνέχεια έναν ετήσιο ρυθμό μείωσης κατά περίπου 0,5 της εκατοστιαίας μονάδας του ΑΕΠ (4,1 % του ΑΕΠ το 2005, 3,6 % το 2006, 3,1 % το 2007 και 2,7 % του ΑΕΠ το 2008). Οι στόχοι αυτοί περιλαμβάνουν τον αντίκτυπο από τη μεταρρύθμιση στον τομέα των συντάξεων που αυξάνεται από το 0,7 % του ΑΕΠ το 2003 στο 0,9 % το 2008. Η εξυγίανση περιλαμβάνει κυρίως μέτρα στον τομέα των δαπανών, που συνοδεύονται από διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, κυρίως στους τομείς της δημόσιας διοίκησης, της υγείας και της εκπαίδευσης. Εντούτοις, οι μεταρρυθμίσεις αυτές θα πρέπει ακόμη να προσδιοριστούν και να εφαρμοστούν. Η μείωση του συνολικού δείκτη δαπανών θα επιτρέψει την αύξηση του μεριδίου των δημοσίων επενδύσεων στο ΑΕΠ, με τη στήριξη της χρηματοδότησης από την ΕΕ. Συγχρόνως, σχεδιάζεται μείωση της συνολικής φορολογικής επιβάρυνσης από 39 % του ΑΕΠ σε 37 % του ΑΕΠ.

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει δύο διαφορετικά σενάρια για τις μακροοικονομικές και δημοσιονομικές προβλέψεις: ένα «βασικό» σενάριο και ένα «περισσότερο αισιόδοξο» σενάριο. Το βασικό σενάριο θα πρέπει να θεωρηθεί ως το σενάριο αναφοράς για την αξιολόγηση των δημοσιονομικών προβλέψεων δεδομένου ότι περιλαμβάνει πιο εύλογες παραδοχές σχετικά με τον ρυθμό αύξησης του πραγματικού ΑΕΠ που προβλέπεται να διαμορφωθεί σε 3,5-4 % το 2004 και το 2005, ενώ στη συνέχεια αναμένεται μια μάλλον αισιόδοξη πρόβλεψη ως προς την αύξηση του αναπτυξιακού ρυθμού κατά 0,5 εκατοστιαία μονάδα ετησίως μέχρι το 2008. Η πρόβλεψη για τον ταχύ ρυθμό του αποπληθωρισμού μετά το 2004, όταν θα αμβλυνθούν οι επιπτώσεις των έμμεσων φόρων, φαίνεται αρκετά ρεαλιστική, με την προϋπόθεση ότι η αύξηση των πραγματικών μισθών θα επιβραδυνθεί αισθητά έτσι ώστε να συμβαδίσει με την παραγωγικότητα.

Το πρόγραμμα προβλέπει ότι το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης θα μειωθεί σε επίπεδο χαμηλότερο της τιμής αναφοράς του 3 % του ΑΕΠ μόλις το 2008. Η μείωση του ελλείμματος που προβλέπεται στο πρόγραμμα φαίνεται εφικτή. Ωστόσο, το γεγονός ότι το σχεδιαζόμενο έλλειμμα θα πρέπει να μειωθεί κάτω από το 3 % του ΑΕΠ μόλις το 2008, και τότε μόνον οριακά, και ότι ένα σημαντικό μερίδιο της προσαρμογής προέρχεται από τη μείωση του βάρους από την πληρωμή τόκων, αποτελεί πηγή ανησυχίας. Οι κίνδυνοι σχετικά με την εξέλιξη της δημοσιονομικής κατάστασης συνδέονται με το ενδεχόμενο ενός χαμηλότερου αναπτυξιακού ρυθμού σε σχέση με τον αναμενόμενο, τις υπερβάσεις των δαπανών που παρατηρήθηκαν στο παρελθόν και την έλλειψη πληροφόρησης σχετικά με τα προβλεπόμενα μέτρα περικοπής των δαπανών κατά τα τελευταία έτη του προγράμματος. Η επίτευξη της σημαντικής προσαρμογής που προβλέπεται για το πρώτο έτος του προγράμματος έχει καθοριστική σημασία για την αξιοπιστία της στρατηγικής προσαρμογής· η μη επίτευξη του στόχου αυτού θα έθετε σε κίνδυνο όλη την πορεία προσαρμογής. Συνεπώς, ο δημοσιονομικός προανατολισμός του προγράμματος ενδέχεται να μην επαρκεί για τη μείωση του ελλείμματος σε επίπεδο χαμηλότερο του 3 % του ΑΕΠ μέχρι το τέλος του προγράμματος, και θα πρέπει να αξιοποιηθεί κάθε ευκαιρία για την επιτάχυνση μιας διατηρήσιμης δημοσιονομικής προσαρμογής. Συγχρόνως, τα προβλεπόμενα δημοσιονομικά αποτελέσματα αντανακλούν σε σημαντικό βαθμό την εφαρμογή ενός εκτεταμένου προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, μέσω του οποίου ο δείκτης των δημοσίων επενδύσεων προς το ΑΕΠ θα φθάσει από 4,0 % του ΑΕΠ το 2004 σε 5,5 % του ΑΕΠ το 2008.

⁽¹⁾ ΕΕ L 209 της 2.8.1997, σ. 1. Τα έγγραφα που αναφέρονται στο παρόν κείμενο διατίθενται στον ακόλουθο δικτυακό τόπο: http://europa.eu.int/comm/economy_finance/about/activities/sgp/main_en.htm

Ο δείκτης του χρέους, μετά την κορύφωσή του σε σχεδόν 60 % του ΑΕΠ το 2004, προβλέπεται σύμφωνα με το πρόγραμμα να υποχωρήσει σε 54 % του ΑΕΠ μέχρι το 2008. Η εξέλιξη αυτή συμβαδίζει με τη δημοσιονομική προσαρμογή που έχει σχεδιαστεί, επηρεαζόμενη παράλληλα ευνοϊκά από τη προβλεπόμενη μείωση των πληρωμών τόκων και την αρνητική προσαρμογή αποθεμάτων-ροών. Ωστόσο, η αρκετά εύλογη αυτή θετική εξέλιξη θα μπορούσε να διακυβευτεί από μια βραδύτερη από την αναμενόμενη μείωση των επιτοκίων.

Όσον αφορά τη μακροπρόθεσμη διατηρησιμότητα, η Ουγγαρία αντιμετωπίζει κάποιους κινδύνους δημοσιονομικών ανισορροπιών για την κάλυψη των προβλεπόμενων δαπανών της γήρανσης του πληθυσμού. Ενώ η συνταξιοδοτική μεταρρύθμιση που άρχισε το 1998 και προβλέπει τη σταδιακή θέσπιση ενός μηχανισμού με τρεις πυλώνες —συμπεριλαμβανομένων παραμετρικών μεταβολών στον πυλώνα των αναδιανεμητικών συντάξεων, όπως π.χ. την αύξηση της ηλικίας συνταξιοδότησης, ή την τιμαριθμική προσαρμογή των συντάξεων— έχει περιορίσει αισθητά τους κινδύνους των μακροπρόθεσμων δημοσιονομικών ανισορροπιών, δεν τους έχει όμως εξαλείψει εντελώς. Για να εξασφαλιστεί η διατηρησιμότητα των δημοσίων οικονομικών, έχει καθοριστική σημασία να εξασφαλιστεί ένα επαρκές πρωτογενές πλεόνασμα σε μεσοπρόθεσμη βάση σε συνδυασμό με την εφαρμογή μέτρων για την περαιτέρω συγκράτηση της αύξησης των δαπανών που συνδέονται με τη γήρανση του πληθυσμού, ιδίως όσον αφορά την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Στις 5 Ιουλίου 2004, βάσει συστάσεων της Επιτροπής, το Συμβούλιο αποφάσισε ότι υφίσταται υπερβολικό έλλειμμα στην Ουγγαρία σύμφωνα με το άρθρο 104 παράγραφος 6 της συνθήκης και απηύθυνε συστάσεις στην Ουγγαρία βάσει του άρθρου 104 παράγραφος 7 για τον τερματισμό της κατάστασης αυτής, προσδιορίζοντας παράλληλα τη στρατηγική που θα πρέπει να ακολουθηθεί για το σκοπό αυτό.

Οι κυριότερες προβλέψεις από το πρόγραμμα σύγκλισης της Ουγγαρίας

	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Αύξηση του πραγματικού ΑΕΠ (%)	2,9	3,3-3,5	3,5-4	ca.4	4-4,5	4,5-5
Αύξηση της απασχόλησης (%)	1,0	0-0,5	0,5-1	ca.1	ca.1	ca.1,5
Πληθωρισμός βάσει του ΔΤΛ (%)	4,7	ca.6,5	ca.4,5	ca.4	ca.3,5	ca.3
Αποτέλεσμα γενικής κυβέρνησης (% του ΑΕΠ)	- 5,9	- 4,6	- 4,1	- 3,6	- 3,1	- 2,7
Ακαθάριστο δημόσιο χρέος (% του ΑΕΠ)	59,1	59,4	57,9	56,8	55,6	53,7